

PRYSZCZYWY (2) *ai*

A pl subst pryszczywé (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „pryszcz” ‘ropny wyprysk skórny, krostka’ (2) :

a. *Pokryty pryszczami świerzbu (scabies) (1) :* Na świerzb przyfzczący: Nąwarz ziarn
flonecznikowych w wodzie/ náfyp w ten war ziemie czarnéy/ áz będzie gęfte błoto/ tymże obłoż
miełtcą przyfzczywé.*SienLek* 134v.

b. *Nabrzmiały od ropy (1) :*

W przeciwstawieniu: »suchy ... pryszczawy« (1): *SienLek* 49 *cf* *Wyrażenie.*

Wyrażenie: »krosty pryszczawy« (1): Kiedy kto ma świerzb na cieie Albo innych krost tak wiele/
Bądź fuche álbo przyfzczawy Tym lekarstwem pogoifz ie: [...] *SienLek* 49.

Synonim: **b.** *nadęty.*

Cf **PRYSZCZOWY**